

Bilag 3.

Finansministerens bemærkninger til bilag 2.

I henvendelsen fra „MEFA“ (Foreningen af danske Medicinfabrikker) henstilles det, at lovforslaget får en sådan udformning, at virksomhedernes løbende omkostninger i forbindelse med forsknings- og udviklingsaktiviteter fradrages på én gang som drifts-omkostninger ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Efter „MEFA“'s henstilling skal dette gælde, selv om omkostningerne er betydelige.

„MEFA“ anfører, at en sådan ordning vil være en bekræftelse af en gældende praksis. Foreningen finder det ikke tilfredsstillende, at adgangen til at fradrage betydelige udgifter af den omtalte art skal afhænge af en dispensation fra ligningsrådet efter stk 3. 2. pkt., i den foreslåede § 8 B. I de tilfælde, hvor dispensationsadgangen ikke benyttes, vil der efter „MEFA“'s opfattelse opstå store regnskabsmæssige vanskeligheder ved at skelne mellem på den ene side de fradragsberettigede driftsudgifter og på den anden side de forskningsudgifter, der skal afskrives over flere år.

Finansministeriet skal bemærke, at den gældende retstilstand — som også omtalt i lovforslagets bemærkninger — er den, at udgifter af den omtalte art hverken er fradrags- eller afskrivningsberettigede. Udtrykket „gældende“ praksis er derfor ikke en dækkende betegnelse for retstilstanden; men som omtalt i bemærkningerne har navnlig de noget større erhvervsvirksomheder med egne forskningsfaciliteter ofte rent *faktisk* opnået fradrag eller afskrivning af sådanne udgifter. Baggrunden herfor er, at det i praksis ofte er vanskeligt at udskille en virksomheds forskningsudgifter fra de almindelige driftsudgifter.

På grund af det omtalte forhold er det i

bemærkningerne til lovforslaget fremhævet, at det ikke er meningen, at lovforslaget skal give virksomhederne en ringere stilling, end de i praksis har haft i de senere år. Det er derfor hensigten, at dispensationsreglen i § 8 B, stk. 3, 2. pkt., bl. a. skal benyttes i tilfælde, hvor det må antages, at en igangværende virksomheds fradrag af løbende udgifter til forsøg og forskning har ligget over 30-procent-grænsen i forslagets § 8 B, stk. 1, 3. pkt.

Efter finansministeriets opfattelse vil den tilsigtede vide anvendelse af dispensationsreglen i meget væsentlig grad kunne afhjælpe de regnskabsmæssige vanskeligheder, som „MEFA“ peger på. Ministeriet mener derfor ikke, at de regnskabsmæssige problemer kan anses for en afgørende hindring for at gennemføre den foreslåede ordning. I denne forbindelse skal det også bemærkes, at det antagelig kun er et meget begrænset antal større virksomheder, der har så store udgifter til forsøg og forskning, at udgifterne er betydelige i lovforslagets forstand.

En ordning, hvorefter betydelige forsøgs- og forskningsudgifter altid skulle fradrages på én gang ved indkomstopgørelsen, ville efter finansministeriets opfattelse virke mindre rimeligt over for virksomhederne i en række tilfælde. Det gælder for eksempel for nystartede virksomheder og andre virksomheder med indtægter, der ikke er så store, at de giver plads til at fradrage forsøgs- og forskningsudgifterne på én gang. I sådanne tilfælde finder finansministeriet, at lovforslagets regler giver en klar fordel, og det samme gælder de foreslåede regler om forsøgs- og forskningsudgifter, der afholdes før igangsættelsen af den virksomhed, som forsøgene og forskningen tager sigte på.